

til fredelige formål og elimineres fra staternes rustninger. Da forhandlingerne ikke var afsluttet, afgav repræsentanterne for de nævnte lande en foreløbig beretning om de hidtil afholdte møder. Uanset at drøftelserne ikke havde ført til noget resultat, havde de bidraget til at klargøre problemet, hvis hovedspørgsmål var Sovjetunionens fastholden af det synspunkt, at suverænitetsbegrebet ikke må indskrænkes med hensyn til atomenergien.

Under sagens behandling i 4. plenarforsamlings politiske ad hoc udvalg fremsatte Canada og Frankrig et resolutionsforslag, hvortil Mexico kom med visse ændringer. Det gik ud på at opfordre alle regeringer til at samarbejde på en anvendelse af atomenergien til fredelige formål samt gennemføre et effektivt forbud mod atomvåben, hvorhos det anmodede atomenergikommissionens faste medlemmer om at fortsætte deres arbejde og anbefalede alle nationer at søge at nå til en gensidig overenskomst til begrænsning af den individuelle udøvelse af suverænitetsrettighederne ved kontrollen af atomenergien.

Sovjetunionen fremkom ligeledes med forslag til en resolution, der gav De Forenede Stater og Storbritannien skylden for, at atomenergikommissionen ikke var nået til et resultat, og opfordrede denne til at genoptage sit arbejde og udarbejde udkast til konventioner om forbud mod atomvåben og kontrol med atomenergi.

Indien fremsatte et forslag om, at kommissionen for international ret skulle udarbejde en erklæring om staters og individers forpligtelser med hensyn til atomenergien for at sikre dens brug til fredelige formål.

Argentina foreslog, at atomenergikommissionen skulle søge at nå til en foreløbig ordning, der som et minimum skulle indbefatte et afkald på brugen af atomvåbnet som angrebsmiddel.

Endelig fremsatte Haiti et forslag, der senere blev trukket tilbage.

Forhandlingerne indlededes med taler af

samtlige forslagsstillere, der nærmere gjorde rede for de tanker, der lå til grund for deres resolutionsforslag. I den påfølgende diskussion deltog foruden stormagterne samtlige østeuropæiske lande; det var i det væsentlige en gentagelse af de tidligere fremførte argumenter og den vante gensidige kritik og kan ikke siges at have haft nogen indflydelse på resultaterne af den efterfølgende afstemning. Fra dansk side deltog man ikke i debatten.

Ved den afsluttende afstemning i ad hoc udvalget vedtoges det canadisk-franske forslag med 49 stemmer mod 5, medens 3 afholdt sig fra at stemme, efter at 4 sovjet-russiske ændringsforslag dertil var blevet forkastet.

Af de øvrige forslag forkastedes det indiske med 24 mod 15, medens 18 ikke stemte, og det argentinske forslag med 20 mod 15, medens 23 ikke stemte.

Ved spørgsmålets behandling i plenarforsamlingen den 23. november 1949 blev der fremsat udtalelser af stormagterne, Canada og Østblokken, og Sovjetunionen fremsatte påny sit resolutionsforslag. Det af ad hoc udvalget godkendte canadisk-franske resolutionsforslag blev vedtaget af forsamlingen med 49 stemmer mod 5, medens Sovjetunionens forslag kun opnåede østblokkens stemmer.

Resolutionen findes trykt som bilag 4.

10. Nedrustning.

Tredie plenarforsamling havde den 19. november 1948 vedtaget en resolution, der henstillede til sikkerhedsrådet at lade kommissionen for almindelige rustninger fortsætte undersøgelserne af en regulering og nedskæring af de almindelige rustninger og væbnede styrker og anmodede det om at afgive en beretning om henstillingens gennemførelse til næste plenarforsamling.*) En sådan beretning blev forelagt forsamlingen og drøftet af ad hoc udvalget i november 1949. Flertallet i kommissionen og rådet holdt på en plan om at lade et internationalt kontrol-

*) Se beretn. 3. saml. 1. del, s. 28 og 110.